

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
МЕДИЧНИЙ ІНСТИТУТ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ
Topical Issues of Theoretical and Clinical Medicine

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
V Міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених
(м. Суми, 20-21 квітня 2017 року)

Суми
Сумський державний університет
2017

АНАТОМО-ТОПОГРАФІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМИНИ ГОЛОВКИ ПІДШЛУНКОВОЇ ЗАЛОЗИ З ДВНАДЦЯТИПАЛОЮ КИШКОЮ

Квітанова Н.Г.

Наукові керівники: к.мед.н., доц. Шиян Д.М., Лютенко М.А.

Харківський національний медичний університет, кафедра анатомії людини

Вступ. Дванадцятипала кишка та підшлункова залоза тісно пов'язані між собою і анатомічно і функціонально, і в процесі розвитку. Можливо, що і при різних патологічних явищах вони роблять один на одного взаємний вплив. Вони розташовуються у тій перехідній області, яка розмежовує простору очеревини. Але класичне опис взаємовідносин цих органів є спрощеним і неповним і тому необхідно на основі уважного вивчення поповнити наявні літературні дані.

Мета роботи. Дослідити особливості взаємини головки підшлункової залози з дванадцятипалою кишкою.

Матеріали і методи дослідження. З даного питання нами було проведено дослідження на окремих трупах і комплексах органів черевної порожнини людей різної статі та віку з фондів кафедри анатомії ХНМУ. Вивчення проводилося методом препарування.

Результати. Помічені нами під час препарування особливості розташування головки підшлункової залози, що дало нам можливість чітко розрізнити з'єднання і зв'язку, що утворилися в ембріональний період розвитку очеревини, від тих процесів, які є результатом пізніших зрощень.

Висновки. Ми не володіємо достатньою кількістю матеріалу, щоб говорити про частоту зустрічаються варіацій розглянутих взаємин; для цього потрібно окремо розглянути матеріал від трупів чоловіків, жінок і дітей, але ми можемо відзначити, що у худорлявих людей і високих, астеничного типу, у яких органи більш рухливі і очеревинні ембріональні з'єднання розвинені порівняно слабо. Інша частина органу розташовано у згаданих просторах.

МОРФОМЕТРИЧНА ОЦІНКА ЗМІН АЦИНУСІВ ТА ОСТРІВЦІВ ЛАНГЕРГАНСА ПІДШЛУНКОВОЇ ЗАЛОЗИ ЗА УМОВ ЗАГАЛЬНОГО ЗНЕВОДНЕННЯ ОРГАНІЗМУ

Ковчун В.Ю.

Науковий керівник: д.мед.н., проф. Сікора В.З.

Сумський державний університет, кафедра нормальної анатомії людини з курсами топографічної анатомії та оперативної хірургії, гістології, цитології та ембріології

Актуальність. Порушення водно-електролітного балансу супроводжує ряд патологічних станів і викликають перебудову органів і систем організму. Патологія підшлункової залози (ПЗ) займає провідне місце в структурі захворюваності та смертності серед населення України.

Мета дослідження – вивчення морфометричних змін ПЗ щурів за умов загального зневоднення організму.

Матеріали і методи дослідження. Дослід був проведений на 35 статевозрілих білих щурах-самцях, які перебували в стаціонарних умовах виварію. Тварини були розподілені на дві серії: контрольну (5 щурів) та експериментальну (30 щурів). Експериментальна, була розділена в залежності від ступеня зневоднення на 3 групи по 10 щурів у кожній. При досягненні відповідного ступеня зневоднення, тварин виводили з експерименту шляхом декапітації під ефірним наркозом на 3 добу з легким ступенем, на 7 добу – при середньому та на 10 добу – при тяжкому зневодненні. Виготовленні гістологічні препарати ПЗ забарвлювали гематоксилін-еозином та за Ван-Гізон. Результати морфометричних вимірювань обробляли статистичними методами.

Результати та їх обговорення. За умов загального зневоднення в паренхімі ПЗ піддослідних щурів відбувались структурні зміни в усіх експериментальних групах. На 3 добу площа ацинусів значно збільшилася – на 84% ($p < 0,01$), а площа острівців – на 18% ($p > 0,05$) порівняно із групою контролю. На 7 добу відмічалось зменшення площі ацинусів – на 33%